

Hayal İle Gerçek

– KONUK YAZAR · 16 Ekim 2016

HAYAL İLE GERÇEK

Hayal ile gerçek karışımıdır bu hayat. Gözümüzün ufki bakışı yaşama sevinciyle coşup umut fısıldamakta. Fır dönüp genç cümlelere koşar kalemimiz. Hüznün kokusunu duydun mu ağlarken? Günahkâr olup uğursuzluk bulaştırmak yerine aşkın hayatla ilintisine göz atmalı bir de. Bamteline dokunup sezinlemeli varoluşu, hayal ile gerçeğin toplantısında. Kör olası felsefi yönde umudumsu bir his...

Devsî dumanda enkaz yığını olmak istemez hayaller de. Güzellik cereyan etsin ilâhi bir hayaliniz, sizin ivcenliğiniz hatırına. Sözler hançer gibi saplanır gerçeğin çağılıtısında. Felsefe kokulu lâflarla konuşanların aksine yeni bir ivme kazanır gerçekteki hayaller. Bıçak kemiğe dayanıp filiz toprağa çıkarken direniş evresinde yazıklanmamalıyız. Ürkütölmüş zamanda mütevazî sözleri buluverdi hayal. Püfür püfür esen bir rüzgârın esintisinde yol aldı lirik şiirler. Kalbi ılık, ruhu pak bir çizgide durgun sularda yorulup yoğrulduk. Görkemli ve gizemli dehlizlerde kaybolduk beşer olarak. Santim santim yüreklendi eşref saatimiz.

İki nokta üst üste, yan yana değil: "Mutlu olmaya bak! Hayal kur gerçeikle iç içe." Hayalin hayallerine akıl sır ermez ya, İstanbul serinledi sen ağlayınca. Bir somun ekmek tadında tatlandı sanat şehri. Nâmımız da yok ki yeryüzünde; ne bıraktıysan iyiliğe dair sadece o var seninle. Gariban ve bitirim diye ezdiğimiz canlara inat kibrimizdir aslında ezilen.

Unutmabeni çiçeği ile neşeyi pompalamalı yüzlere. Yüzler, yüz ifadesidir tüm gerçekleri alenen açığa veren şeyimiz. Gerçeği zincire bağlayıp hayali mi azat etsek ki bu kez. Belki de herkesin kanısı bu noktada. Söz zât-ı âlinizde, insanlık nâmına bir özveri gerek. Afili konuşmak yerine iffetli bir ilişki çerçevesinde empati kurdu hayal ve gerçek. Güneş fırfırlanıp çocukluğu omuzlarına alıverse ve zamanda yol alsak. Kalbimizi yöneten ruh, hadî çık karşımıza! Karabasanlar uğramadan hayaldeki rüyayı hayra yormalı insanoğlu.

Sonsuzluğun senfoni orkestrasında her şeyi telâffuz etti apaçık gerçekler. Tekdüze yaşamdaki mihenk taşıyı hatırladı hayaller. Güneş dağlarda misafirlikte ve saygıyla ağırlandı. Gerçekten ziyâde hayalin de yalanı yoktur. Entelektüellerin görüş açısı gibi dallanır hayaller kimi vakit, mütemadiyen seviyor olmasından mı bilmem ki. Nişangâh, müstağni, nârin kalpte ümit yeşertti hayal dünyam.

Hasreti dehşetli bir gurbette yaşayanlara sormalı bir de gerçekleri. Gizemli bir sema, şirk ve zulümden sıyrıldı hayalden sıyrılır gibi. Ödünsüz sevgi, olağanüstü hasret çekmekte an be an. İçinde yazma muştusu olana her konu kolay gelir.

Fizikötesi yolda dünyevî fikirlerle ikinci güneşini seyre dalış... Yalnızlığın garip silueti ladin, sarıçam, köknar ve gürgen kokusuyla günüşiğine çıktı. Saat sıfır beş otuzda sabah ezanı sesinde birleşti hayal ile gerçek. Âvîzemsî bir salınışın rüya perdesinden sıyrıldı hayal ve uyanınca kendine geldi gerçek. Hayalden ayrılıp gerçeğe ulaştığım yeni güne merhaba! KONUK YAZAR